

ȘCOALA constănțeană

Publicație de informație, atitudine și opinie, editată de Sindicatul Liber al Salariaților din Învățământul Preuniversitar Constanța

EDITORIAL • PAUL DOMINTE

Luna iunie este luna examenelor „de evaluare a competențelor”, cum le place să spună specialiștilor noștri școliți prin afară, care sprijină birourile de ani de zile și în marea lor majoritate ne critică pe probleme de „reformă”. Care „reformă” Nene Iancule!!!, ar fi exclamat Caragiale. Examine naționale...gen „Big Brother”, un început...pentru că se finalizează în iulie.

E bine că s-au introdus camere video la examene, ceea ce implică, după umila noastră părere, un gest similar și la politicieni. La vechimea mea, eu chiar le-aș cere carnetul de note, de parlamentari!... și alte explicații: de ce au atâtea vacanțe; de ce atâtea sporuri, avantaje suplimentare; de ce nu li s-a tăiat 25% ... pe scurt, de ce nu au fost afectați de criză! Păi ce...noi am creat-o! Și atunci, de ce s-o suportăm singuri?

O întrebare: care sunt extraordinarele lor competențe? Posibil răspuns: dezinformarea, circulația ieftină, prostirea contribuabililor, îmbuibarea, chiulul, ce mai... „părinții națiunii”!. Și aceștia sunt cei care ne acuză pe noi de eșecurile învățământului românesc. Cu riscul de a mă repeta, doresc să aduc în sprijinul celor de la catedră următorul argument. Învățământul românesc, ca oriunde în lume, scoate trei categorii de elevi: *slabi*, *medii* și *buni*. Cei buni există cu adevărat și în număr satisfăcător. De ce nu-i vedem? ... simplu! ... pentru că o „taie” în afară, uneori de cum termină liceul. Și dacă nu pleacă de bunăvoie, au grijă „părinții patriei” și mass-media să-i denigreze, să le terfească titlurile academice. Ce să-i faci, dacă i-am trecut clasa...ne conduc mediocrii. După cum spunea o veche zicală: „Dacă te bagi în tărățe, te mănâncă porcii”. Aviz amatorilor, că nu ducem lipsă. Cu profesioniștii stăm mai rău! Și-am încălecat pe-o șa și v-am informat cumva!

Redactor șef: Paul DOMINTE

Pentru persoanele care și-au depus sau nu dosare pentru obținerea gradăției de merit

Ca în fiecare an, la sfârșitul lunii aprilie s-a definitivat evaluarea dosarelor depuse pentru obținerea gradăției de merit. Conform calendarului ministerului, în intervalul 25 aprilie – 5 mai, după ce au fost analizate și evaluate în amănunțime în consiliile consultative ale specialităților/disciplinelor, acestea ajung la comisia de coordonare a concursului care are atribuția de a verifica și analiza raportul de autoevaluare, aprecierea consiliului profesoral și al directorului candidatului, raportul motivat al inspectorului școlar de specialitate, definitivând și acordând punctajul final, în prezența observatorului sindical.

În intervalul 8-11 mai s-au întocmit listele cu punctajele descrescătoare, s-a stabilit numărul de gradății alocate fiecărei discipline, s-au supus aprobării comisiei paritare I.S.J. – sindicate

reprezentative (la Constanța a fost prezent în ședința comisiei paritare din 10 mai doar S.L.S.I.P.), urmând a fi validate de Consiliul de Administrație al I.S.J. și afișate în data de 14 mai.

Fiind delegată ca observator sindical voi puncta câteva precizări, observații, concluzii privind modul în care s-a derulat activitatea de evaluare a comisiei de coordonare.

Aceasta a fost compusă din:

- Președinte – inspector școlar general adjunct: Gevat Ismet Nejdet

- Secretari – ec. Mocanu Cosmin, prof. Radu Mioara

- Membri – prin rotație, câte doi inspectori școlari, alții decât cei ai disciplinei dosarelor evaluate

- Reprezentant sindical – secretar executiv S.L.S.I.P. Mihaela Caterinici.

În cele șase zile disponibile oferite de calendarul ministerului, lucrându-se câte 10-12 ore pe zi, s-au finalizat punctajele celor 403 candidați, alocând, în medie 7-10 min. fiecărui dosar (cuprinzând, tot în medie, 300-400 pagini).

Am remarcat anul acesta față de anii anteriori, ca notă generală, o mai bună organizare, structurare a dosarelor care să permită găsirea documentelor justificative corespunzătoare criteriilor, pentru a fi mai ușor regăsite și punctate, cât și dispariția copiilor după fotografiile ale unor acțiuni desfășurate de candidați (documente irelevante pentru punctare). Consiliile consultative și-au îndeplinit prerogativele din metodologie evaluând obiectiv, pe principii respectate la toți candidații, cu motivare la toate depunctările față de autoevaluări – excepție făcând patru consilii consultative la care comisia de coordonare a fost nevoită să facă o serie de corecții mai ales la însumarea punctajelor sau la formularea raportului motivat.

Precizări privind documentele pe criterii:

- Documentele date în afara perioadei evaluate nu s-au luat în considerare

- Lucrări de licență/master/obținere grad didactic I nu pot fi considerate publicații

- Documente dovedind voluntariatul nu se eliberează de directorul unității de învățământ ci al unității beneficiare sau care a inițiat/monitorizat un astfel de proiect

- Nu s-au punctat concursurile care nu au fost în calendarul ISJ/MECTS (conform precizărilor din criteriu)

- Pentru comisiile de dialog social nu se echivalează alte genuri de comisii din școală

- Participarea la simpozioane, conferințe nu poate fi punctată la cursuri de formare (pentru formări sunt valabile numai certificatele, atestatele eliberate de instituțiile de formare)

- Auxiliarele didactice neavizate de ISJ/MECTS (conform precizărilor criteriului) au fost depunctate

- Pentru mentor, formator s-a punctat certificatul, atestatul eliberat de instituția abilitată, nu adeverința eliberată de direcțiunea unității de învățământ

- Adeverințele eliberate de directorul instituției pentru anumite criterii nu s-au punctat dacă nu au fost însoțite de dovezi ce demonstrează concret motivul eliberării lor

- Parteneriatele între clase, școli fără recunoașterea ISJ/MECTS nu intră la punctare

Deficiențe privind întocmirea dosarelor/completării fișelor de evaluare:

- Necalcularea punctajelor parțiale din subcriterii

- Numeroase însumări incorecte în autoevaluări

- Opisuri sintetice care nu trimit direct la documentul atașat corespunzător unei pagini numerotate

- Fișe de autoevaluare nesemnate de candidați

- Lipsa unor demarcații ale documentelor din dosar pe criterii

- Acordare de puncte peste maximul impus de criteriu

- Lipsa copiilor copertelor publicațiilor pe care apare explicit ISSN/ISBN

- Absența datei/perioadei pe documente ce confirmă desfășurarea unor activități, proiecte

Mențiuni pentru unii directori:

- Formulări generale de tipul: *a desfășurat acțiunea X/ a făcut activități de voluntariat/ a participat la cursul X/ a folosit softuri* nu sunt relevante pentru punctare dacă nu au și documentele concrete

- Aprobarea unor documente pentru candidați care acumulează 10, 20, 30 puncte pe fișa de evaluare nu este recomandabilă

Model de dosar bine structurat

- Adeverințele pentru recunoașterea calității de lider sindical se eliberează numai de S.L.S.I.P., nu de conducerea unității de învățământ
- Adeverința care confirmă activități cu copii cu cerințe educative speciale nu trebuie să cuprindă numele copilului, nici diagnosticul și nici nu trebuie însoțită de certificat de handicap (nerespectarea confidențialității datelor medicale poate fi sancționată penal).

Curiozități singulare:

- Fișa de evaluare modificată cu inserarea activităților personale direct în coloana cu criterii
- Punctaj la autoevaluare peste maximum de 100
- Lucrarea pentru obținerea gradului didactic I cotată ca publicație
- Opis format din 35 de pagini
- Dosar cu acte inutile, necerute de fișă (copii adeverințe grade didactice, acte stare civilă, acte studii)

Mihaela CATERINICI
(Secretar executiv S.L.S.I.P.)

Valori și modele pentru copiii noștri

O veche cugetare ne îndeamnă: „Tot ceea ce faci, fă cu băgare de seamă și gândește-te la urmări!”. Oare ținem seama de acest lucru de fiecare dată?

Ați urmărit vreodată cum se joacă copilul vostru cu alți copii sau cu jucăriile? V-ați recunoscut cumva în jocul lui, v-ați dat seama că el vă imită *comportamentul, limbajul și gesturile*?

Așa cum bine știți, părinții, bunicii, frații sau surorile sunt modelele copilului mic, sunt sursa de formare a personalității sale, în special a caracterului. Mai târziu, copilul se va identifica grupului din care face parte, va căuta să fie „la modă”, să-și imite prietenii pentru a fi acceptat în „gașca” lor. La maturitate, va deveni selectiv și critic în ceea ce privește alegerea modelului. Așadar, *familia este primul model al copilului*.

În afara modelului, unde mecanismul imitației funcționează la parametrii maximi, *familia transmite și valori*. Permanent ne dorim să-l învățăm pe copil ce este onestitatea, bunul-simț, disciplina, respectarea cuvântului dat, punctualitatea, ambiția, perseverența, colegialitatea, loialitatea, toleranța, bunătatea, dar el poate prelua și răutatea, lenea, indisciplina, modestia, încăpățânarea, capriciul, etc. Toate acestea sunt atitudini-valori, sunt trăsături de caracter care funcționează ca un mecanism integrator, orientativ și reglator.

Valoarea nu este înăscută, dar se poate transmite din generație-n generație. Însă, în funcție de personalitatea fiecăruia, poate suferi schimbări.

Fiecare familie are un sistem de valori, precum și fiecare școală, instituție, și societate. De aceea, fiecare persoană, în funcție de ceea ce i se spune la școală, de ceea ce este învățat în familie, de pretențiile instituției pe care o frecventează, de relațiile pe care le stabilește cu ceilalți, își va forma propriul sistem de valori, de multe ori un adevărat amalgam al influențelor externe și trăirilor interioare.

În familie, sistemul de valori poate conține promovarea cinstei, a corectitudinii, a loialității, etc. Ceea ce apărăm, susținem și încurajăm este de fapt ceea ce dorim să învețe copiii din comportamentul nostru, manifestându-se în felul în care considerăm că este bine pentru el ca individ – ceea ce-l ajută să se descurce în viață.

Chiar dacă nu v-ați gândit încă la valorile proprii familiei voastre, niciodată nu este târziu. Toată viața vom fi părinții copiilor noștri și le putem modela comportamentul, în funcție de provocările din exterior. Un copil care a fost învățat că se poate descurca și impune în fața celorlalți cu forța, vorbind tare și folosindu-se de

orice mijloc pentru a reuși, și-a însușit unele dintre valorile proprii familiei sale, dar din păcate cele de ordin negativ.

Gândiți-vă că fiul/fiica voastră vine acasă cu o jucărie care nu îi aparține. Luat la întrebări de voi, el va motiva că este a unui alt copil de la grădiniță sau școală și că au făcut schimb de jucării. Dacă a doua zi copilul returnează jucăria, valoarea („să-și respecte cuvântul”) a fost însușită corect. Dacă însă copilul a luat jucăria altuia, fără a-l întreba pe acesta și refuză s-o înapoieze, va trebui să interveniți transmițându-i o altă valoare pe care o susținem, și anume „cinstea”.

Una dintre laudele cele mai dorite, indiferent de vârstă, este să fii apreciat ca o persoană corectă, cinstită, descurcătoare și cu multe alte calități. Toate acestea culminează cu o singură frază de apreciere, care le însumează pe toate celelalte: „Ești un om de valoare!” sau „Ești o persoană valoroasă pentru mine/noi!”

Chiar dacă nu ți se spun foarte des asemenea lucruri, important este să tindem spre ele și să transmitem copiilor noștri valori absolut necesare adaptării lor la tot ce este în jur. Dar să nu cădem în extrema de a ne conduce permanent după anumite valori, de a nu accepta și opiniile copiilor noștri, precum și ale celorlalți, de a nu dialoga, pentru că riscăm să devenim părinți autoritari și conservatori.

Puteți realiza un experiment util de autocunoaștere dacă vă puneți următoarele întrebări și încercați să răspundeți cât mai sincer cu putință:

- *Ce considerați că este absolut necesar să-i învățați pe copiii voștri?*
- *Ce valori le transmiteți?*
- *Ce modele le oferiți?*

Răzvan Raul IVAN

(Prof. de religie la Liceul Teoretic „Decebal” din
Constanța)

Rolul activităților extracurriculare în dezvoltarea personalității preșcolarilor

Motto: „Schimbările în domeniul educației
depind de ceea ce fac și cum gândesc
profesorii”.

Într-o lume cu un ritm al evoluției fără precedent, a mai pune la îndoială nevoia de educație, este un demers inutil. Educația permanentă cuprinde tot ceea ce reprezintă influența educațională asupra personalității umane în formare și după cristalizarea acesteia. Formarea continuă a adulților ca modalitate de realizare în practica socială a educației permanente, este o necesitate a unei societăți în schimbare. Fiind o activitate de importanță socială și profesională majoră, formarea continuă trebuie să se supună acelorași rigori ale calității ca orice altă activitate de importanță similară. Formele pe care le îmbracă sunt multiple, tendința generală punând în evidență nevoia de pregătire continuă pentru a satisface cerințele schimbărilor permanente. Printre instituțiile furnizoare de formare se număra și Casa Corpului Didactic Constanța.

O temă generoasă a fost abordată de C. C. D. prin Programul de Formare Management Performant și Calitate în Educație, cu cele trei module:

- Modulul Management Educațional (18 februarie 2012–18 martie 2012);
- Modulul Comunicare și curriculum (martie – aprilie 2012);
- Modulul Tehnologia Informației și a Comunicațiilor (18 aprilie 2012 – 6 mai 2012), ca modalitate de formare continuă și se adresează tuturor cadrelor didactice .

Cele trei module au 90 de credite și au avut formatori de valoare: Manager de proiect: Narciz Amza, formatori, Vasile Molan, Ovidiu Măntăluță, Gabriela Neagu, Iuliana Negreț, Stoian Beatrice, Doina Mihalașcu, Tatiana Dorobeti, Elena Dragomir.

Nevoia de pregătire continuă pentru a satisface cerințele schimbărilor permanente (Legea Educației Naționale, procesul de descentralizare a unităților de învățământ, Proiectele educaționale pe care le coordonăm sau suntem participanți, necesitatea utilizării calculatorului în elaborarea documentelor, în găsirea informațiilor de care am nevoie la clasă sau în activitățile extrașcolare, folosirea mijloacelor de comunicare rapidă și eficientă) m-au determinat să mă înscriu la Programul de Formare: *Management Performant și Calitate în Educație*.

Conform Legii Educației Naționale fiecare cadru didactic, trebuie să participe la un program de formare odată la 5 ani, și să acumuleze un

număr de credite. Motivele menționate anterior, conținuturile bine structurate, de actualitatele programului de formare m-au ajutat să-mi clarific ce-mi era neclar și să aprofundez alte informații care mă vor ajuta în activitatea profesională.

Complexitatea procesului de învățământ, multitudinea obiectivelor pe care le vizează marea diversitate a capacităților de învățare, a aptitudinilor și intereselor copiilor fac necesară utilizarea unei game variate de activități în vederea realizării finalităților educației.

Procesul de diferențiere a formelor de organizare a învățării a fost declanșat sub presiunea amplificării volumului de informații științifice, precum și a trebuinței elevului de a-și întregi educația școlară prin alte modalități de cunoaștere. Prin aceste activități se realizează obiective prioritare ale procesului de învățământ. Activitățile extrașcolare (ca noutate anul acesta „Școala altfel”), serbările, excursiile, vizitele, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor.

Programul „Școala altfel” debutează din anul școlar 2011 – 2012 și constă în derularea, la nivelul fiecărei unități de învățământ, în săptămâna 2-6 aprilie 2012, a unui orar special format din activități cu caracter non-formal. Programul își propune implicarea, deopotrivă, a elevilor și a dascălilor, în activități non-formale, care să le valorizeze talentele, preocupările extra-școlare și competențele în domenii cât mai diverse și interesante.

Clopoțelul „Școlii Altfel” a sunat, pentru prima dată, în 2 aprilie 2012. A sunat pentru un altfel de orar, pentru activități care exced curriculumul național și care, sperăm, vor aduce plusvaloare întregii comunități școlare: competențe, coeziune, spirit de echipă și, nu în ultimul rând, un zâmbet elevilor și dascălilor implicați.

Partenerii în acest demers sunt numeroși. În primul rând, e fiecare dascăl și elev din România. Totodată, ne bucurăm de sprijinul părinților dar și al organizațiilor non-guvernamentale care s-au implicat direct, prin proiecte implementate voluntar și gratuit la nivelul școlilor.

Copiii Grădiniței PP. Nr. 45 Constanța, au participat în aceasta săptămână «Școala altfel», la numeroase activități: Vizită la librăria «Cărtu-rești», unde au cunoscut-o pe poeta Ana Ruse, au întâlnit copiii de la Grădinița Pantelimonul de Jos,

cu care avem un parteneriat și le-au oferit daruri cu ocazia Sărbătorilor Pascale, au vizitat Muzeul de Artă Populară, am fructificat parteneriatul încheiat între grădiniță și Biserica «Sf. Dumitru» mergând la sfântul locaș pentru a împărtași copiii. În altă zi din săptămână am organizat concursuri sportive, o expoziție de desene, între grupele pregătitoare.

Situată pe un circuit pedagogic extradidactic, serbarea este un eveniment de seamă în viața copiilor, a grădiniței și a familiei. Prin specificul său, serbarea pune în lumină și alte aspecte: varietate, flexibilitate și posibilitatea de diferențiere a conținuturilor și tehnicilor de lucru. Pe de altă parte, serbările solicită, pe lângă implicarea copiilor, a părinților și pe cea a diverselor instituții din comunitate.

Serbarea prezintă marele avantaj de a favoriza valorificarea și dezvoltarea experiențelor copilului, într-un climat stimulat, acesta având libertatea de a-și manifesta interesele, de a-și exprima trăirile. Aceste activități au un caracter stimulator atât asupra adulților cât și asupra copiilor, a căror activitate este dominată de stări afective puternice ce le îmbogățesc universul, ce contribuie la dezvoltarea simțului de răspundere, dorindu-se obținerea unor rezultate foarte bune. Date fiind implicațiile serbărilor în evoluția copiilor, acestea le dau posibilitatea de a lua contact cu publicul, determinându-i pe copii să depună un efort deosebit în exprimare, gesturi, în confecționarea costumelor pentru a face o impresie bună și pentru a fi remarcați.

În această situație este pusă la încercare creativitatea copiilor cât și a adulților. În mare măsură copiii reușesc să-și învingă timiditatea, începând să aibă încredere în forțele proprii, cultivându-li-se spiritul de inițiativă și independență în acțiune. Serbările trebuie să fie realizate prin jocuri de rol, improvizații, montaje literar-muzicale, scenete. Sub semnul veseliei exprimat prin poezie, cântec, dans, organizarea serbărilor reprezintă momentul în care fiecare dintre noi (educatoare, copii, părinți) fac apel la creativitate și inovație pentru reușita acestora.

Interpretând un rol, cântând, dansând preșcolarul își perfecționează deprinderile artistice, își dezvoltă gustul pentru frumos, aptitudinile pentru artă, toate acestea contribuind la stabilirea unor legături între cunoașterea artei și practicarea ei.

Participarea la serbările grădiniței îi unește pe copii, îi ajută să se împrietenească, lăsând urme adânci în sufletul lor. Legăturile afective dintre copii sunt stimulate de emoții și interese comune, reușita serbării întărind sentimentul apartenenței la grup, pregătirea lor presupunând dăruire, multă multă pregătire pentru realizarea și reușita lor.

Serbarea este întotdeauna o sărbătoare în viața copiilor. Desfășurarea acesteia după anumite reguli ce asigură îmbinarea armonioasă a părților într-un întreg, costumația copiilor, ținuta sărbătorească, accesoriile necesare, jocul de lumini, fondul muzical, reprezintă elemente ce contribuie la constituirea unor valențe estetice și educative deosebite.

Momentele de intensă trăire, aplauzele din partea spectatorilor nasc în sufletul copiilor armonie, bucurie ce contribuie la construirea personalității.

Privind lucrurile din perspectiva calității, serbările trebuie să iasă din vechile tipare. Constituind un mijloc al educației ce acționează în planul personalității, se impune „primenirea” acestora.

În concluzie, buna organizare și desfășurare a serbărilor servește la evaluarea competențelor copiilor, provoacă trăiri de bucurie tuturor celor prezenți, are un impact pozitiv asupra copiilor, părinților, celorlalte cadre didactice prezente, oferind organizatorilor satisfacția muncii bine gândite și făcute.

Practicile străvechi trebuie scoase la lumină și valorificate în forme inedite, încât copiii să fie pregătiți să recepteze și să inoveze străvechiul din folclor.

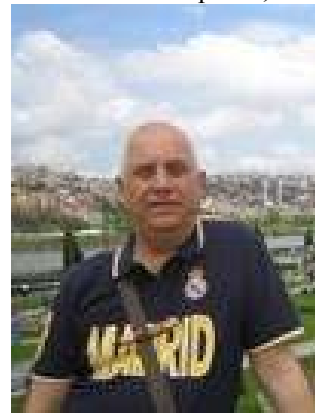
Un popor nu trăiește numai din ce moștenește, ci și din ce adaugă în fiecare zi în sufletul lui.

Elena SIMICIUC
(prof. la Grădinița PP. nr. 45 Constanța)

Statut și statutar?

Statutul oricărei organizații, fie ea politică, profesională sau cetățenească, reprezintă în mod normal rațiunea de a fi a acelei organizații, temelia, constituția sa. După cum se știe statutul unei

organizații sindicale are drept principal scop apărarea intereselor profesionale ale membrilor săi cotizanți, evident în special în raport cu patronatele, fie acestea din mediul privat, fie de stat.

Ce propune în acest context statutul S.L.S.I.P. Deși este afișat pe pagina de web a instituției, din păcate este puțin cunoscut și conștientizat, motiv pentru care ne-am propus o scurtă analiză a acestuia în contextul necesității unor lămuriri contextuale.

De pildă la art. 6, al. a) se precizează că: ***Sindicatul Liber al Salariaților din Învățământul Preuniversitar Constanța are drept scop apărarea și promovarea intereselor profesionale, economice, sociale, culturale și sportive ale membrilor săi, precum și a drepturilor acestora prevăzute de legislația muncii, reglementările specifice și contractele colective de muncă; iar la al. b): refuzarea, îmbunătățirea și întărirea, în fapt, a statutului social, economic și moral al salariaților din învățământul preuniversitar.*** Aceste scopuri ni se par extrem de explicite și de interes general, dar ne întrebăm în ce măsură au constituit ele priorități în ultimul mandat. Să le luăm pe rând: promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ar trebui să fie pe primul plan. Or aceasta nu se poate face fără o intervenție curajoasă a sindicatului la nivel de bază, adică al unității școlare, de inspectorate și, în final al forului superior, adică ministerul. Este adevărat că sindicatul a depus (și continuă s-o facă) eforturi pentru semnarea unui contract de muncă avantajos pentru membrii săi și a reacționat în fața tendinței de modificare a legislației muncii în sens restrictiv în ceea ce privește drepturile angajaților. A făcut eforturi considerabile (încununate de succes) pentru a

recupera banii tăiați abuziv de către fostul minister al educației. Dar la bază, în fața abuzurilor săvârșite împotriva angajaților la nivel de unități școlare, contribuția în eradicarea acestora este modestă (și de multe ori ea doare cel mai mult). Prin urmare, un punct de ținut minte pentru viitor.

De asemenea a avut de suferit și respectarea **drepturilor acestora** (a angajaților, *n.n.*) **prevăzute de legislația muncii, reglementările specifice și contractele colective de muncă**. Din păcate, de multe ori contractul colectiv de muncă nici măcar nu este cunoscut, cu atât mai puțin respectat, iar în ceea ce privește legislația muncii, în multe cazuri nici specialiștii nu mai înțeleg din ea mare lucru, la cât de des a fost modificată. Întrebarea este: avem noi capacitatea de a reacționa eficient în fața acestor lovituri? Și dacă nu, poate că ar trebui să revizuiim termenii colaborării cu Federația (F.S.L.I.), să-i punem mai mult la muncă în favoarea contribuabililor.

În ceea ce privește **refacerea, îmbunătățirea și întărirea, în fapt, a statutului social, economic și moral al salariaților din învățământul preuniversitar**, sintagma de **întărire în fapt** ni se pare revelatoare, dar ne întrebăm dacă ea chiar este una dintre priorități?. A fost **întărit în fapt** statutul social, economic și mai ales moral al membrilor de sindicat, pentru că nouă ni se pare că în realitate am pierdut bani și drepturi economice, iar de umilințele îndurate... ce să mai vorbim. Este adevărat că s-au derulat unele proiecte necesare specialiștilor din unitățile de învățământ, dar din păcate ele au privit numai partea de calitate în învățământ, un domeniu puțin aplicabil la nivel de masă. În sfârșit, pe plan social sindicatul a acordat ajutoare semnificative celor aflați în suferință, punct care putem zice că este unul dintre cele mai bine realizate. Din păcate aceste realizări sunt eclipsate de celelalte minusuri și ne întrebăm foarte serios în ce parte atâră balanța neîmplinirilor în raport cu realizările.

În capitolul III, art. 7 al statutului, acolo unde sunt definite modalitățile de acțiune pentru obținerea acestor drepturi se stipulează la al. a), că Sindicatul: **acționează pentru obținerea unor condiții de muncă și viață ale membrilor săi, compatibile cu standardele internaționale**. Chiar așa?...sau ne scapă nouă ceva!!!, pentru că trăim cu impresia că în realitate ne depărtăm din ce în

ce mai mult de astfel de standarde, dependenți fiind și de alte instituții care răspund sau nu intervențiilor noastre. De aceea poate că viitorul statut ar trebui să specifice și modalitățile practice prin care se pot realiza aceste cerințe.

La al. e) al aceluiași art.7 se arată că: **militează și acționează pentru înlăturarea oricăror forme de abuz asupra membrilor săi și pentru repunerea în drepturi a celor nedreptățiți**. Că sindicatul militează pentru înlăturarea abuzurilor nu încapă nicio îndoială, că acționează însă conjugat și în echipă în acest sens, avem mari rezerve, iar că o face pentru înlăturarea **oricăror forme de abuz** asupra membrilor săi și pentru repunerea în drepturi a celor nedreptățiți, este loc de mai bine, mai ales în legătură cu partenerii de dialog de la nivelul I.S.J.-ului.

În sfârșit, la cap. VII, referitor la drepturile și obligațiile membrilor S.L.S.I.P., art. 26, al. d) se arată că aceștia au statutar posibilitatea **să ceară sprijinul organelor de conducere ale S. L. S. I. P. atunci când drepturile lor au fost încălcate de către patronat sau autoritățile publice**. Dacă acest răspuns vine, el trebuie să fie statutar și să respecte regulile de lobby care asigura transparența demersurilor, nu să se bazeze pe traficul de influență fie el și al unei instituții sindicale.

Prin urmare, noi milităm pentru modificări care să aducă statutul S.L.S.I.P. la un nivel real, funcțional, care să elimine arbitrariul în decizii în funcție de simpatiile ori antipatiile șefilor. Cred că marea majoritate a membrilor cotizanți sunt deja sături de abuzurile șefilor direcți, ca să mai și plătească pentru ale altora.

Dar este evident că acestea sunt considerații ale autorilor, pe care ei și le asumă. Dreptul la opinie este însă suveran în organizațiile sindicale și considerăm că dacă îl pierdem, atunci totul nu devine decât o altă rotiță la un angrenaj birocratic al statului.

Mihai CONTANU
(vicepreședinte S.L.S.I.P.)
Mihaela CATERINICI
(secretar executiv S.L.S.I.P.)

Pumnul în gură (II)

În continuarea celor afirmate în numărul trecut, pot să aduc și metode mai subtile de a subordona angajații, de a le băga pumnul în gură! De pildă, să ți se urce colectivul în cap atunci când devii indezirabil. Este o adevărată măiestrie în această „lucrătură” și-mi închipui că cei ce gustă astfel de metode sunt foarte mulțumiți de performanțele lor!!! Dacă acest lucru nu mai miră pe nimeni – iar colegii care se țin tare și mai au trăsături umane invocă de obicei justiția divină pentru a pedepsi ignoranța cinicilor ce-și martirizează colegii onești –, ceea ce mă afectează cel mai mult este mediocritatea în care se complac cei ce privesc „din tribune”. Este o atitudine deplorabilă aceea a unui puternic local sau de conjunctură care-și martirizează inamicii reali sau închipuiți cu bună știință. În acest sens un vechi proverb al înțelepciunii orientale postulează că nu este vinovat cel care greșește, ci acela care deși știe că greșește se comportă ca și cum totul ar fi în ordine. Or, în altă ordine de idei: „A greși este omenește, a persista în greșeală este însă diabolic”.

Pentru mediocru însă este mult mai simplu să se facă a nu observa, trăsătură de mental colectiv dominantă în unele organizații, unde nu există o conștiință clară a binelui comun, ci doar oportunism. De altfel, cea mai bună modalitate de a evalua coeziunea unei organizații este modul în care dă dovadă de solidaritate. Iar dacă cel care o conduce nu este capabil să creeze această coeziune, trebuie să conștientizeze că a ajuns într-un punct critic, în care face mai mult rău decât bine și să aibă verticalitatea de a-și vedea de treabă.

De aceea pot să spun că metoda martirizării în colectiv este de obicei ultima carte, cartea dispe-

rării unui lider autoritar și se bazează aproape în totalitate pe lășitatea celor mulți. Dar chiar și aici există remediu. De obicei acesta este însă de durată. Și anume așteptarea ... pentru că timpul va scoate întotdeauna la iveală adevărul. Din păcate, de multe ori poate să fie prea târziu!

O modalitate de a băga pumnul în gură cadrelor didactice este amenințarea cu eventualul scandal pe care-l pot provoca părinții unor odrasle alintate și pline de ifose. Deși numărul acestora este de obicei foarte mic, majoritatea părinților fiind solidari cu eforturile noastre și conștienți de binefacerile educației – una dintre activitățile umane cu efectele cele mai pozitive pentru societate –, totuși o infimă parte a lor pot să provoace neazuri de nedescris chiar și celor mai performanți profesori. Din păcate trăim într-o lume în care aproape nimeni nu este de neatins. Un astfel de părinte va avea grijă să scormonească în cele mai intime momente din viața unui profesor pentru a-i vâna greșelile reale sau născocite. Obiectivul său este unul singur, anume acela de a-și salva copilul de la o evaluare corectă a competențelor, de fapt incompetențelor sale. Or aici indiferența colectivului poate fi fatală. De ce s-a ajuns la aceste presiuni? Pentru că s-au desființat examenele de intrare la facultate, acestea fiind înlocuite cu mediile din liceu și de la bacalaureat, o măsură a cărei absurditate profesorii din preuniversitar o acuză de ani de zile. De aici parvenitismul, delăsarea și lanțul slăbiciunilor reprezentat de traficul de influență.

O altă metodă de a băga pumnul în gură, practică din păcate de factorii de decizie de la cele mai înalte niveluri, este înglodarea în sarcini de serviciu, manieră care denotă cele mai deplorabile metode de conducere, demne de „Epoca de Aur”. Și de ce este așa? ... simplu! ... pentru că oamenii pot fi motivați de obicei în două moduri: plata bună sau teroarea. Utilizarea terorii a fost atât de excesivă în sistemul nostru educațional din ultimii 4 ani, încât semnatarul acestor rânduri nutrește convingerea că practicarea în continuare a unor astfel de metode va distruge definitiv și ceea ce a mai rămas din educație. Nimic nu este mai distructiv decât un profesor care în loc să se concentreze pe munca de la clasă, este cu mintea la ziua de mâine. De fapt, consider că toate celelalte metode de a băga pumnul în gură sunt mai mult sau mai puțin reflexul acesteia din urmă.

Toate cele de mai sus reprezintă rezultatul nu atât al reflecției, cât al practicii resimțite de sem-natarul rândurilor de față și am convingerea – izvorâtă și din discuțiile purtate cu ai mei colegi – că ele reprezintă frământările generației de profesori contemporani. De aceea le-am așternut în pagină, în speranța că vom găsi solidaritatea de a ne ocupa rând pe rând de ele, în condițiile în care statutul nostru ne facilitează o mare coerență în acest sens. De aceea doresc să transmit cititorului acestor rânduri o undă de speranță în puterile vindecătoare ale schimbării, dacă aceasta pleacă de la noi, cei cu o expertiză reală la catedră și nu de la cei care au uitat cum este să mai predai o lecție și pentru care schimbarea nu este decât un trofeu de față.

În final doresc să închin aceste rânduri și să mă înclin în fața bunilor mei colegi, truditarii de zi cu zi de la catedră, cei care au fost atât de batjocoriți în ultimul timp, atât de lipsiți de respectul cuvenit făuritorilor de caractere.

Paul DOMINTE

(membru în Consiliul Director S.L.S.I.P.)

Ce facem cu tinerii?

. . . Au mai trecut patru ani. . . Noi profesorii am mai îmbătrânit cu 4 ani, ei, copiii noștri s-au mai maturizat cu 4 ani. I-am avut în grijă, i-am educat, i-am crescut și pleacă din școală nu copii, ci prieteni. Sperăm ca ei să fie mai bine pregătiți, mai capabili de a face față cerințelor vieții de azi, mai responsabili decât cei din generațiile anterioare.

Ce au făcut ceilalți?...Au avut promovabilitatea la bacalaureat, de aproape 45%....Au intrat în viața de „om mare” cu un eșec răsunător...al nostru și al lor. Ce s-a întâmplat? A cui a fost vina? Ei spun că a fost a camerelor de luat vederi, care i-au inhibat. Eu spun că nu camerele au fost problema, ci însuși învățământul românesc. Chiar dacă încercăm să schimbăm bacalaureatul, nu vom obține un învățământ mai bun. Problema trebuie abordată de la începuturi, la temelii casei educaționale.

Schimbarea bacalaureatului sau mai bine spus creșterea toleranței la Bac nu va aduce elevii înapoi în bănci, dornici de a se pregăti bine. Elevii de clasa a XII-a sunt cei care au intrat la liceu

(teoretic sau tehnologic) și cu 4 la matematică... deci nu au bine consolidată baza matematicii superioare: calculul matematic. Copiii din liceele de azi au continuat studiile nu depunând ei un efort pentru a se pregăti, ci printr-o repartitie computerizată, care le asigură un loc în liceu, cu orice medie, și dacă nu vor!. Repartiția computerizată a eliminat dorința de a fi mai bun, dorința de a lupta pentru a avea rezultate mai bune. Elevii buni învață doar pentru a ocupa un loc la liceele teoretice, dar marea lor majoritate învață doar de nota 4-5 și vor ajunge la un liceu tehnologic.

Generația care termină liceul anul acesta este iar pierdută. Elevii au promovat cu note mici, nu au depus eforturi mari pentru a-și completa lacunele, dar vor da Bac-ul.....la noroc. „oricum nu știu nimic, că nu am mai învățat din clasa a VIII-a, dacă încerc să copiez, mai am o șansă. Dacă mă prinde și mă dă afară sau nu copiez și nu iau Bac-ul, rezultatul va fi același”.

Deci, trebuie făcut ceva concret nu la final de ciclu, ci la început!!!. Trebuie reînființată admiterea la liceu pe baza unui examen, pentru ca elevii să fie evaluați cu aceeași unitate de măsură și pentru a exista competiție între ei și astfel de a-i forța să-și dorească să și muncească pentru admiterea în licee.

Anul acesta prevăd un bacalaureat la fel de dezastruos ca cel de anul trecut, dacă va fi corect. Dacă nu va fi la fel, înseamnă că elevii au avut noroc. . . nu i-a prins . . .

PS. S-au anunțat azi rezultatele bacalaureatului olimpicilor. Ghiciți procentajul celor care au încheiat liceul cu bine?.... 33%.... Ei, cei mai buni, nu au avut noroc...!!!

Carmen BRATU

(membru în Consiliul Director al S.L.S.I.P.)

Proiecte etwinning – proiecte de colaborare între elevi din diferite țări

În anul școlar 2010/2011 s-au derulat în Colegiul Național Pedagogic „Constantin Brătescu” proiectele eTwinning coordonate de prof. Cristina Gilă. A fost popularizată activitatea elevilor Colegiului desfășurată pe platforma educațională eTwinning. Elevii au fost implicați în 3

proiecte: „Mapping of Jewish history”, „You and us means We: fighting stereotypes” și „Volunteer voices”. Fiecare dintre cele trei proiecte a primit certificat de calitate și certificat european. Proiectul *Vocile voluntarilor* a fost publicat în colecția de bune practici, anul 2011.

Proiectul M@pping of Jewish history

- S-a derulat în perioada 24 septembrie 2011 – 17 iunie 2011
- Coordonatori: Obchodná akadémiya Levice, Levice, Slovakia și Colegiul Național Pedagogic „C-tin Brătescu” Constanța, România
- S-au implicat în proiect școli din: Zespół Szkół Zawodowych nr 1 w Kielcach, Kielce, Poland, Obchodná akadémiya Levice, Levice, Slovakia, Colegiul Național Pedagogic „Constantin Brătescu” Constanța
- *Grup țintă*: 15 elevi din clasele a IXa B, a XI a D -13 au avut conturi
- *Obiective*: Proiectul își propune să aducă în atenție istoria, cultura, tradiții, arta evreilor de-a lungul timpului și a istoriei, culturii evreilor aflați în țările implicate în proiect. Își propune să prezinte istoria comunității evreiești unde elevii trăiesc. Proiectul urmărește de asemenea ca elevii să învețe lecția toleranței, să respecte demnitatea umană și să fie empatici.

Prin acest proiect ne-am propus ca elevii să înțeleagă mai bine istoria și cultura evreilor, să învețe să converseze cu colegi din alte țări în limba engleză, să participe la videoconferințe și să publice rezultatele muncii lor pe site. Am realizat o bună colaborare între elevii români și cei

slovaci. Elevii din Polonia nu au participat la videoconferințe. Elevii români au stabilit prietenii, au fost impresionați de informațiile aflate, și-au îmbunătățit cunoștințele de limbă engleză.

Elevii români au completat sarcini de lucru împreună cu cei din țările partenere, și-au creat o pagină de prezentare personală, apoi au realizat prezentări ale țării, localității unde locuiesc, școlii. Apoi a fost stabilit calendarul activităților. S-au derulat videoconferințe precum: prima de cunoaștere reciprocă, a doua pe 9 decembrie 2010 cu ocazia Zilei Internaționale a Drepturilor Omului, pe 27 ianuarie 2011-Ziua Internațională de Comemorare a Holocaustului, 24 martie Femei în timpul Holocaustului.

Experiența dobândită în timpul proiectului a fost împărtășită colegilor pe 5 mai 2011, realizându-se diseminarea în prezența elevilor de la clasele a IX a - a XI a, a profesorilor colegiului.

Ceea ce ne-am propus a fost realizat. Elevii au fost foarte activi, implicați, interesați, au lucrat cu plăcere, nu au aflat doar informații, au creat texte, au făcut fotografiile ale activităților proprii, au realizat materiale PPT, au utilizat site-ul proiectului, au fost schimbate atitudini.

Echipa colegiului a obținut certificatul Quality Label pentru proiectul „M@pping of Jewish history”.

Cristina GILĂ

(Prof. Colegiul Național Pedagogic „Ctin Brătescu”, Constanța)

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate aparține în exclusivitate autorilor

Colectiv de redacție

Paul Dominte (*Redactor șef*)
Mihaela Caterinici (*Secretar de Redacție*)
Mihai Contanu (*Redactor*)
Carmen Bratu (*Medgidia*)
Eleonora Burnete (*Mangalia*)
Nicolae VLAICU (*Lipnița*)
Daniela Țepeș (*Hîrșova*)

ISSN:1583-1205

Adresa redacției: Str. Ștefan cel Mare,
nr. 13, Constanța,
scoala@simv.ro

Tel/fax 0241/617.022; 0241/613.174